

[Rilshøj]

ne, så skal vi naturligvis være det. Det her bliver en indviklet, lang procedure i EF, tror jeg; allerede de første møder i EF har jo som sædvanlig vist, at England, men også visse sydeuropæiske lande, er modstandere af at indføre ressourceafgifter. Derfor er det vigtigt, at visse EF-lande går i front og er de første, og at man kan påvirke EF og gøre det noget lettere for EF at indføre en generel ordning på et senere tidspunkt – som for vores skyld gerne må komme så hurtigt som muligt.

Hr. Jes Lunde vil komme nærmere ind på nogle enkeltheder i forbindelse med andre ordføreres indlæg her, så jeg vil standse i denne omgang.

Jes Lunde (SF):

Jeg synes grundlæggende, det er uforståeligt, at de borgerlige ordførere kan svinge sig så højt op. Nu har vi i mange år haft den situation, at danske virksomheder ikke har betalt energiafgifter overhovedet – det er måske ikke noget, som private mennesker her i Danmark er meget opmærksom på, men sådan er det faktisk. Selv om vi alle på vores elregning, på vores varmeregning, i årevis har betalt afgifter – selvfølgelig fordi vi skulle spare, og det har alle haft forståelse for – så har erhvervslivet altså ikke haft den samme tilskyndelse; de har bare kunnet bruge løs.

Det betyder selvfølgelig, at der i dag i erhvervslivet er et utrolig stort urealiseret potentiale for energibesparelser. Vi så jo her i foråret, at der blev lavet en undersøgelse af nogle uafhængige ingeniører, som ledte til en overskrift i Erhvervs-Bladet, der hverken er købt eller betalt af SF, om, at der var mulighed for milliardbesparelser på energiregningen i erhvervslivet, hvis bare man dog ville blive lidt mere bevidst om den omkostningsfaktor, de milliardbesparelser, før man overhovedet går ind og investerer i bedre anlæg, og bare ved at være mere bevidste over for energiforbruget. Bare ved at skrue noget mere på sine termostater, bare ved at være lidt mere opmærksom på, hvad det er, man gør med ressourcerne, kan man spare milliardbeløb.

Det betyder, at det besparelspotentiale, der i virksomhederne er på dette område, langt overstiger provenuet af den CO₂-afgift, vi indfører – langt. Hovedparten af erhvervslivet kan fuldstændig sætte sig ud over de øgede udgif-

ter ved bare at spare på deres energi og endda tjene penge på, at vi kommer med en pegepind i form af CO₂-afgiften og gør dem opmærksom på, at de altså nu er nødt til at kigge noget mere på, hvad de bruger i energi.

Så det synes vi det er på tide at vi gør. Det er noget, der vil være godt for miljøet, det er noget, der kan være med til at forhindre en drivhuseffekt globalt, som kan have nogle helt tøjlesløse effekter på vores økologi, og det er noget, som også er godt for betalingsbalancen, når virksomhederne begynder at spare noget mere på energien. Så det er sund fornuft.

Når man så påstår, at det her koster en masse arbejdspladser, og at det slet ikke er til at drive produktion på disse vilkår, så synes jeg, det er ret interessant at kigge på, hvad det er for elpriser, erhvervsvirksomhederne har i andre lande. Jeg synes, det må være et problem for Det Konservative Folkeparti. Det må være et problem for partiet Venstre, at man faktisk har højere elpriser i erhvervsvirksomhederne i Tyskland, i Japan, i lande, hvor man da klarer sig udmærket industrielt set. Det har man altså kunnet gøre, på trods af at man har haft elpriser, som var mere i harmoni med forureningsvirkningen af de energikilder, man bruger.

Det er det, vi skal til at have i Danmark også, og så må dansk erhvervsliv efterhånden indrette sig på det. Vi tror på, at det vil være en fordel for dem i det lange løb, at de får omstillet sig til det.

De virksomheder, der er afhængige af, at energi er utrolig billig, vil ikke kunne klare sig i det lange løb på denne klode; dem vil der ikke være plads til. Vi er nødt til globalt at begynde at producere på en måde, som er mere ressourcemæssigt fornuftig, som er bæredygtig på lang sigt. Det er vi nødt til at tvinge os selv til.

Vi har gjort en stor indsats over for de private her i landet. Nu er vi også nødt til at tage fat på erhvervslivet, og jeg synes, det er sørgeligt, at så snart miljøpolitikken begynder at have konkrete konsekvenser, så står de borgerlige partier af – nogle af de borgerlige partier, Venstre og Konservative især. Man vil gerne være med til at holde de store taler om miljøet, om, at det er en vigtig sag. Jeg tror, statsministeren i sidste nytårstale snakkede om miljøet på en måde, så selv en SF'er kunne blive rørt, men når det kommer til konkret handling, så er verden en helt anden.